

El matí del dia 21 de maig de 2015, tot estant al meu lloc de treball, vaig rebre la trucada del SG informant-me de que a la propera Plenària s'inclouria la petició del Sindicat d'activitats diverses de Mollet demanant la meva inhabilitació. Tot i que el tema, com es pot imaginar, m'és força conegut, vaig demanar que se'm passessin els documents que també s'enviarien als sindicats per tal de presentar les meves argumentacions de defensa.

Efectivament el divendres 22 a les 14:14 vaig rebre un PDF amb aquesta documentació (escrits de 4 de juny i de 2 d'octubre, ambdós de 2014).

Com ja li vaig explicar al company SG i vaig escriure al company secretari d'administració que me la feia arribar, jo aquell divendres a les 7 del matí sortia en viatge confederal cap a Bolonya i no tornava fins diumenge a les 21 hores. Per tant el meu marge, en temps, per a preparar argumentació es ben curt donat que ho volen recollir el dilluns 25. Demano per tant que es consideri aquest factor. Bé, en qualsevol cas, aquí va.

És totalment cert que jo, el dia 12 de març del 2014 a la seu del sindicat a Mollet, davant de 4 personas de la SS de CGT a Panrico (Gaspar, Rafa, Diego i Jordi) i davant de -almenys⁽¹⁾- 3 persones del Sindicat (Jose, Charo i Deme) vaig dir que prenia la decisió, en tant que SG de Catalunya de facilitar a la SS de Panrico l'import de 1.500 euros (entre el SP confederal i el de Catalunya, que finalment també va compartir la federació estatal d'hoteleria) per a què poguessin llogar l'autobús que els portaria a Madrid 3 dies després, al judici que tenien per causa de l'ERO i la vaga a la seva empresa.

I ho vaig fer perquè l'autobús s'havia de pagar a l'endemà o màxim dos dies després i el sindicat, que ho sabia des de feia gairebé dos mesos, no havia fet assemblea a tal efecte quan l'hauria pogut fer perfectament. També ho decideixo sabent que el sindicat local i la CGT sencera recolzen la vaga existent i la necessitat de ser presents a Madrid el dia del judici. I, finalment, perquè les persones del sindicat allà presents el que manifesten és que aquest autobús serà aprofitat per portar gent de CC.OO i això és inacceptable i que ho han de parlar en assemblea (són els seus únics arguments en contra i ja hem vist que l'assemblea no s'ha fet quan hi havia hagut temps).

I confirmo i responc a aquest punt perquè entenc dels papers que m'han passat que és per aquesta decisió per la que es demana la meva destitució del

càrrec de Secretari de Relacions Internacionals i la inhabilitació de per vida per a qualsevol altre càrrec a la CGT. Tota la resta del meu text, doncs, és argumentació per a explicar el que va motivar aquesta decisió meua com a SG de CGT Catalunya.

De aquí en endavant, amplio explicacions:

El que jo llegeixo del propi sindicat de oo.vv de Mollet al seu adjunt nº 1:

(primer paràgraf): existeix presumpció de mala actuació per part del SP Confederal i el de Catalunya.

(tercer paràgraf): des de l'inici del conflicte el sindicat de Mollet ha posat tota la seva carn a la graella per tal de recolzar les accions en contra del tancament de Panrico, fins i tot més que la pròpia SS.

(paràgraf 5): el sindicat de Mollet, directament i sense passar per la via del SP, trameta a tots els sindicats de CGT cat (i afegeixo jo, "part de l'estranger") un escrit fent saber que el compte corrent al que s'havia dit des de la SS de CGT que s'hi poden enviar diners de recolzament estava gestionat per CCOO i, per tant, no s'hi posés diners per part nostra.

(setè paràgraf) diuen literalment "como no podia ser de otra forma, aportando todo el apoyo posible a tod@s l@s trabajador@s de Panrico en huelga...."

(vuitè paràgraf): queda manifest i explicat el perquè del malestar del Sindicat davant la petició de recolzament econòmic feta per la SS per tal de poder anar a Madrid al judici.

(novè paràgraf) Aquest és un punt clau: el que jo passo al Sindicat i a tot l'SP de Catalunya, a les 13:46 del dia 11 de març, és un **esborrany** de text per a la SS. I el cos del correu diu clarament "Para que me paséis vuestros comentarios antes de enviársela mañana a primera hora." I sóc jo, justament, qui truca al company Jose per tal d'assegurar-me que veuen el correu. I com que a la conversa no aconsegueixo fer-li entendre que és un esborrany, els demano si a l'endemà ens podem trobar tots. I així quedem.

I, a més, el que jo passo una hora abans és còpia d'una petició de la SS, sí, cert. I ni aleshores ni ara s'ha assabentat el SS que ens estàvem escrivint cartes per tal de veure de solucionar a on es podien enviar els diners de solidaritat? (lamentablement d'això no tinc còpies, però gairebé totes van tenir sortida cap als ens de la CGT Cat) I perquè no diuen res de que també el Secretari Confederal d'Acció Sindical havia enviat unes hores abans una carta dels vaguistes als treballadors de Panrico difosa també per llistes? És a dir, que

tothom estava “bellugant el cul” en la part que li tocava.

El següent paràgraf és completament incert: jo no desautoritzo en cap moment al Sindicat. Jo faig durant la reunió un seguit de preguntes per tal de que les posicions de la SS i del Sindicat poguessin acabar en decisions. I queda acreditat que:

- el Sindicat local recolza la vaga, i la CGT també.
- la SS assumeix que no té nivell de militància ni tampoc manté comunicació prou amb el Sindicat.
- el Sindicat no ha fet Assemblea per decidir si recolza o no posar diners pel viatge de l'autobús però els que estan allà comparteixen que els afiliats de la CGT, i només ells, han de ser recolzats per a ésser presents al judici.
- els allà presents del Sindicat reconeixen que sols hi ha dos motius per a que ells no acceptin posar diners, que són que a l'autobús de CGT es colarà gent de CC.OO i que com no han fet Assemblea no poden decidir.
- si no es diu a l'endemà a l'empresa d'autobusos que hi ha diners, el viatge no es farà, perquè CC.OO ha dit als seus que ells no paguen autobús.

És en aquest punt quan jo dic que considerant tots els punts anteriors i considerant que ja ho hem parlat a l'SP i amb el SASind Confederal hi estan a favor, assumeixo fer la despesa modificant el que figurava a la **proposta** que els havia passat el dia anterior: 500€ SP Cat, 500€ Madrid i els 500€ que proposava assumís el Sindicat els assumiria o bé la pròpia Catalunya o bé la Fed d'Hoteleria estatal (com així va ser).

He tractat de respondre parlant només del que afecta al fatídic dia en què vaig actuar com ara s'està revisant. Moltes coses es queden sense dir, però voldria ràpidament explicar que dues vegades, abans de tot això, els vam convocar, el SP, a la SS i al Sindicat a Barcelona per tal de resoldre les discrepàncies entre ells i, sobretot, tractant de que la SS s'impliqués a la vida e informació quotidiana al Sindicat.

Que la CGT recolzava la vaga des de diferents fronts (territorial de Sabadell, activistes a partits presents al comitè de vaga, associacions de veïns amb afiliats nostres i veïns dels vaguistes,..)

Que el Sindicat va fer la seva primera assemblea el 15 d'abril, sense que jo tingués coneixement de que a l'ordre del dia es volia valorar la meva actuació. Això queda acreditat per la carta del 4 de juny demanant que una Plenària de Catalunya discuteixi el seu acord. Que quan ho vaig saber és quan els vaig explicar que ni la justícia burgesa ni cap instància anarquista contempla la possibilitat de que un acusat d'un delictes sigui condemnat sense ésser present al judici i amb condicions per a defensar-se. I per això fan l'assemblea extraordinària del 2 d'octubre.

I acabo amb la ràbia de dir que em sembla vergonyós que em refreguin i em facin culpable de vaig marxar als 7 minuts de passada l'hora, sense fer ells un mea culpa i reconeixement de que ells arriben tard a un acte confederal. Jo hi era present abans de les 10 del matí d'aquell dia tot fent ús d'hores sindicals i no és que no vingues gent, sinó que la porta del local estava amb la persiana baixada. Vaig passejar 15/20 minuts pel davant i tampoc al bar del costat hi havia ningú del sindicat. Vaig trucar a Alvaro (SO de Mollet), i no va respondre (ja em va dir més tard que mentre treballa no pot) Li vaig enviar una foto per wasap de la porta. Jose tenia el telèfon apagat o desconnectat. Vaig trucar al Secretari d'organització de Catalunya i li vaig explicar i, finalment, cert, a les 10:07, tot veient que ningú apareixia per allà vaig tornar a la meva feina, tot tenint en compte que a la tarda havia de tornar a la segona part de l'assemblea. Per mi és un reflex del conjunt del que passa amb aquest tema.

Reflexions:

- Que persones de la Junta d'un sindicat que no ha fet assemblea sobre un tema diguin que el SG passa per sobre d'aquest sindicat quan decideix una cosa i l'acusin per això d'executivista. No estaven ells també decidint per sobre del Sindicat?
- Que, tot i suposant per un moment que tinguessin raó, es condemni amb aquesta pena d'inhabilitació vitalícia a un càrrec de la Confederació per un sol fet puntual en un període de dos anys dona més sensació de revenja que de decisió meditada.
- Que la Junta d'un Sindicat que coneix perfectament la normativa i pensament confederal convoqui una assemblea per decidir sobre la inhabilitació d'un càrrec confederal sense que aquest no es pugui defensar i, fins i tot, ni sàpiga que s'està fent això (li deien procés sumaríssim en d'altres temps). I que ningú els hi hagi retret també és per

a pensar-s'ho.

Salut!

⁽¹⁾ Aquests són els noms que tinc a les notes que conservo, però crec recordar que més tard va venir l'Alvaro i una altra companya. Pot ser una persona més?

Barcelona, 25 d'abril de 2015.